

RANNSÓKNASTOFNUN LANDBÚNAÐARINS
AGRICULTURAL RESEARCH INSTITUTE

ADALSTÖÐVAR
HEADQUARTERS: KELDNAHOLT, IS-112 REYKJAVÍK, ICELAND
KENNITALA
I.D. no.: 530269-3109

Alþingi
Erindi nr. P 127/2102
komudagur 6.5.2002

SÍMI
TELEPHONE: (354) 577 1010
MYNDSENDIR
TELEFAX: (354) 577 1020

REYKJAVÍK,
2.5.2002

1-77
BT/-

Alþingi
Nefndasvið
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík

Umsögn Rannsóknastofnunar landbúnaðarins um:

**Tillögu til þingsályktunar um verndun íslensku mjólkurkýrinnar 677. mál og
tillögu til þingsályktunar um endurskoðun laga um innflutning dýra 654. mál.**

Í tillögu til þingsályktunar um verndun íslensku kýrinnar er lagt til að gerð verði sérstök áætlun um þennan eina stofn og m.a. vitnað til Ríó sáttmálans um líffræðilega fjölbreytni í því sambandi. Í tillögu um endurskoðun laga um innflutning dýra er einnig vísað til Ríó sáttmálans og nauðsyn þess að vernda íslenska dýra- og búfjárstofna.

Í þessu samhengi er eðlilegt að fjalla sameiginlega um þessar tillögur og skyldur Íslands um viðhald og verndun erfðalinda í íslensku búfé.

Eðlilegt er að mótuð sé heildarstefna stjórnvalda um erfðalindir í landbúnaði og rétt að minna á frumvarp til laga um breytingu á búnaðarlögum, sem liggur fyrir Alþingi (landbúnaðarnefnd) þar sem lagt er til að stofnuð verði erfðanefnd landbúnaðarins, sem ætlað er m.a. að annast samráð um varðveislu erfðalinda í landbúnaði og veita stjórnvöldum og öðrum ráðgjöf varðandi þessi mál. Eðlilegt er að skuldbindingar Íslands samkvæmt Ríó sáttmálanum séu sérstaklega teknar inn í stefnumótun um erfðalindir í landbúnaði og starfsemi erfðanefndar landbúnaðarins. Heildarstefna um þennan málaflokk á að taka til allra íslenskra búfjárstofna. Stofnunin telur rétt að stefnumörkun hvað varðar íslensku kúna verði hluti af starfi erfðanefndar en ekki rétt að gera sérstaka óháða áætlun um hana.

Í lögum um innflutning dýra er ekki að finna tilvísanir til Búnaðarlaga og starfsemi erfðanefndar búfjár, sem starfar samkvæmt núgildandi lögum, né heldur til almennra skuldbindinga Ríó sáttmálans um varðveislu innlendra erfðalinda. Nauðsynlegt er að bæta úr þessu þannig að samræmi sé á milli lagagreina og alþjóðlegra samninga. Varðandi hugmyndir um verndunarmat, þá þarf að skilgreina mjög vel hvað í því felst áður en ákveðið er að setja reglur þar um og jafnframt er það álitamál hver á að bera kostnað af slíku mati og fer eftir eðli hvers máls.

Full þörf er á því að endurskoða lög um innflutning dýra til að samræma þessi atriði, þannig að lögin þjóni tilgangi sínum sem almenn löggjöf um málefnið. Hins vegar á það ekki að vera tilgangur laganna að setja hindranir fyrir öllum innflutningi heldur að tryggja staðið sé við skuldbindingar alþjóðlegra samninga að tryggja öryggi landsins varðandi sjúkdóma í dýrum og gæta að umhverfissjónarmiðum.

Í athugasemdum um frumvarpið til laga um innflutning dýra er minnst á frumvarp iðnaðarráðherra til laga um líftækniíðnað sem lagt var fram á yfirstandandi þingi. Einnig undirbjó umhverfissráðherra frumvarp til breytinga á lögum um náttúruvernd til samræmis við frumvarp iðnaðarráðherra. Þessi tvö mál voru ekki afgreidd. Þau sýna hinsvegar að brýnt er að taka á þessu máli með heildstæðum hætti atvinnuvegaráðuneytanna í millum og í samráði við umhverfissráðuneyti.

Virðingarfyllst,

Þorsteinn Tómasson
-forstjóri-